

‘Het liefst sta ik in de schuur

Vrouwen zijn schaars in de agrarische sector en in veel gevallen blijft hun rol beperkt tot administratief werk. In dat opzicht is Jeannette Warmerdam een vakvrouw van heel ander kaliber. Het kantoorwerk hoort er ook bij, maar het liefst staat de ondernemster uit Den Helder in de schuur of op het land. En niet alleen thuis, want als correspondent van het Scheidsgerecht komt ze ook bij collega-kwekers over de vloer.

Tekst: Jeannet Pennings
Foto: René Faas

Warmerdam uit Den Helder, dat kunnen er heel veel zijn. Piet en Jeannette opereren daarom al jaren onder de naam Warmerdam ‘De Toekomst’. Dat slaat niet alleen op de boerderij die vroeger bij het bedrijf stond, het typeert ook de ondernemers die graag vooruitkijken. “Ook al zijn het financieel moeilijke tijden, je moet door. We moeten onszelf en het bedrijf blijven ontwikkelen, zodat het ook voor onze jongens interessant blijft. Zij zijn de toekomst.” Jeannette vertelt het met een zekere gedrevenheid. Al snel wordt duidelijk dat deze vakvrouw er voor de volle honderd procent voor gaat. Iets wat niet iedereen in de beginperiode verwacht had. “Toen Piet en ik elkaar nog niet zo lang kenden, wezen kennissen van Piet hem er op dat het niks zou worden tussen ons. Ik was geen dochter van een bollenkweker en zou het reilen en zeilen op en rond het bedrijf toch nooit begrijpen. Dat heeft Piet me pas later verteld hoor”, lacht Jeannette. “Het maakt ons des te trotser op datgene dat we samen hebben opgebouwd.”

HET BUITENLEVEN

Zelf heeft Jeannette nooit getwijfeld aan haar toekomst in de bloembollen. Sterker nog: ze wilde sowieso een man met een agrarische achtergrond. “Ik kwam van een boerderij in Burgerbrug en heb als scholier diverse bijbaantjes gehad bij bollenkwekers. Dat vond ik altijd al leuk, vooral het buitenleven. Koppen, nalopen en zelfs wieden, ik deed het allemaal graag. Je moet mij niet de hele dag op kantoor zetten.” Toen Jeannette Piet ontmoette, was de cirkel rond. Al betekende het niet automatisch een rol bij hem in het bedrijf. “Ik had al een eigen baan, administratief werk op een contactlenzenlaboratorium in Schagen. Daar had ik het

ontzettend naar mijn zin. Helaas werd ik later om financiële redenen ontslagen.” Toen Jeannette ook nog zwanger raakte, werd de stap naar de bloembollen definitief gezet. “Ik wilde thuis zijn voor de kinderen en met een bedrijf aan huis is dat goed te realiseren.”

.....

‘Ik vond het best spannend:
hoe word je als vrouw
ontvangen?’

.....

In eerste instantie werkte Jeannette onder auspiciën van haar schoonouders, Jan en Christien, de grondleggers van het bedrijf. “In 1998 hebben Piet en ik het bedrijf van hen overgenomen. Onze bollenkraam bestaat uit irissen, narcissen, tulpen en lelies, zo’n 30 hectare in totaal. Mijn schoonouders hebben ons daarin wegwijs gemaakt. Het klikte heel goed en langzaam groeie je er in. In onze verkeringsstijd ging ik ’s zomers uit mijn werk al hierheen om te pellen. Dat heb ik bewust gedaan om te kijken of ik het leuk vond. Je draait mee en weet wat er leeft.” Dat ze het leuk vond, stond als een paal boven water en dus werd het serieus aangepakt. “Ik heb diverse cursussen gevolgd, waaronder EVTO (economische vorming toekomstige ondernemers). Je moet goed op de hoogte zijn van het bedrijf, de teelt en de sector.”

GEEN BUREAUTYPE

Een en ander heeft geresulteerd in een bepaalde rolverdeling binnen het bedrijf. Een tikkel-tje traditioneel, maar toch ook weer niet. “Ja, ik doe het kantoorwerk”, geeft Jeannette toe, “maar daarnaast help ik met alle andere zaken

op de kwekerij mee. Bollen aanrijden, strodekken, noem het maar op. Eigenlijk draai ik nergens mijn hand voor om. Ik heb er ook een hekel aan als ik ergens echt niet uitkom en Piet moet inschakelen.” Het enige waar Jeannette zich niet mee bemoeit, is de mest- en bollenboekhouding. “Dat zit zo bij Piet in zijn hoofd. De rest van de boekhouding ligt bij mij en dat is niet meer dan logisch. Het is een proces waar je in groeit. Mijn schoonmoeder deed altijd de administratie en heeft mij daarin wegwijs gemaakt. Ik ben helemaal geen bureautype en sta liever aan een bandje bollen uit te zoeken, maar het hoort er nu eenmaal bij.”

Ondanks dat een aantal taken verdeeld zijn, doen Piet en Jeannette vooral heel veel samen. “Wij vormen echt een team”, vertelt Jeannette. “Nieuwe soorten aankopen, doen we samen. Dan weet je allebei wat je in huis haalt. Bovendien is het leuk om samen op onderzoek uit te gaan. We kijken allebei anders naar een nieuw soort, maar komen er eigenlijk altijd goed uit.” Op het bedrijf gebeurt alles in eigen beheer. Planten, ploegen, rooien en allerhande werkzaamheden: er komt bijna geen loonwerker aan te pas. Dat betekent regelmatig grote investeringen, waarvan GPS het meest recente voorbeeld is. “Het is belangrijk dat je daarin mee gaat”, vindt Jeannette. “En omdat ook de volgende generatie er mee moet werken, proberen we hen er tijdig bij te betrekken.” Piet en Jeannette hebben vier kinderen: dochter Anne (22), zoon Jan (20) en de tweeling Dirk en Pé (17). Anne werkt in de zorg, maar is in haar vrije uurtjes nog regelmatig op de trekker te vinden. De jongens hebben alle drie interesse in de agrarische sector.

EXPERTISE VERGROTEN

Het enthousiasme voor het vak en het ondernemerschap hebben de kinderen niet van een vreemde. Jeannette gaat er graag op uit om een vergadering bij te wonen, een cursus te volgen of een avond van haar vrouwenstudieclub bij te wonen. “Je moet regelmatig de dam af, dat zorgt ervoor dat je niet bedrijfsblind wordt. Mede daarom ben ik – nu bijna een jaar – correspondent van het KAVB Scheidsgerecht. Mijn voorganger raakte op leeftijd en ik ben het type dat er altijd wel iets bij doet. Dit zag ik als een ideale manier om mijn expertise te vergroten. Je zit overal bovenop en blijft daardoor fel in je eigen toko.” De vakvrouw neemt als correspondent monsters in de regio Breezand/Anna Paulowna/Julianadorp, bijvoorbeeld voor virustoetsing of opplanting. Eén ding betreurt ze aan dit werk: “Vroeger golden die monsters ook voor de BKD, maar dat is

of op het land'

Jeannette Warmerdam: 'De toekomst, dat is waar het om gaat. Je moet door'

niet meer. Kwekers worden daardoor onnodig opgezadeld met dubbele kosten."

Het werk als correspondent geeft drukte in een korte tijd, maar precies in de periode dat het op het eigen bedrijf relatief rustig is. "Toch had ik in het begin best mijn twijfels", geeft

Jeannette toe. "Hoe wordt je als vrouw ontvangen? Maar als correspondent ben jij degene met kennis en kun jij mensen adviseren. Op het feit dat ik een vrouw ben, reageerde men hooguit verbaasd. Echt negatieve reacties heb ik niet gehad." Hetzelfde geldt volgens de ondernemster voor haar rol op het eigen

bedrijf. "Piet treedt wel meer naar buiten toe, omdat hij ook de meeste handel doet, maar dat heb ik nooit als negatief ervaren. Piet heeft het altijd over wij en praat nooit in de ik-vorm. Het bedrijf runnen we samen, dat kan Piet ook niet in zijn uppie."